

Amice,

't Was goed, dat gij, aan 't stilzwijgen een einde
 maakt, want misschien had ik anders heel niet ge
 schreeven, zoo weinig stof heb ik. De lijst mijner werk
 zaamheden is zoo klein, dat ik er nog geen halve
 bladwijz mee vullen kan. Veel meer toech dan de beide
 Capita Romg en Openb. 13 nariem deed ik niet. De In-
 leiding op de Openb. viel me alles behalve nu; en 't is
 zeer moeilijck, dunkt me, om tot een beslissing te komen.
 Ik zal me maar troosten met de gedachte, dat het
 bij Prof. Prins altijd goed is, zoo niet al te zeker te
 weten. Misschien had ik ook aan Morass wel
 het een en ander gedaan maar een loge, die reden
 morgen pas vertrokken is, nam bijna heel mijn

tijd in beslag. Bovendien ontbrak de band, die ik
 vroeger had, maar die thans door de verschillende
 richting, die me met onze Studie insluan, geheel ver-
 broken is. Ik val nu eerst, hoe 't voor mij voordee-
 lig was, saamsmerken. En daarom kan het me
 menigmaal spijten, dat we nu zoo met onze
 Studie niteenloopen. Misschien heeft het echter
 zijn nut, omdat we later toch geheel op ons zelven
 moeten staan, en we geen andere drijfkracht
 zullen hebben, dan die in ons zelven ligt. En als
 er dan, althans in mijn bereiking, zoveel rich-
 voor doet dat belimmerend werkt, dan vrees ik
 dikwijls voor mijn Studie. Nu reeds merk ik
 dat preken ontzettend veel tijd wegneemt. Zens
 heb ik hier en eens in Amelle gesproken. Alaar
 ik niet wil dat ik, behalve nog één keer in heiden
 wat ik belooft heb, voor mijn doctoraat niet

meer aan preken zal denken.
 Met mijn ouders heb ik over mijn reisplan
 naar een of andere Academie in Duitschland
 gesproken. En gelukkig was van hun kant geen
 bezwaar. Met een ding zit ik nu nog wat in
 de war, met mijn dissertatie. Maar dien tijd te pro-
 mouwen, daartoe zie ik om de uitgebreetheit van
 mijn onderwerp, geen kans. En er in te blijven
 steken en het zo lang te laten liggen, als ik naar
 Duitschland ga, heeft ook zijn bezwaar. Daarom
 zal ik ons maar een afwaarsende houding aan-
 nemen.
 Waarschijnlijk kom ik a.s. Dinsdag, morgen
 over 3 dagen, meer naar heiden. Ik denk dat
 Prof. Land nog wel geen college zal geven en
 daarom kom ik Dinsdag; dat konst me ~~hier~~
 beter nit.

Tan hant mensch ik. u een vaarspiedig Nienn
jaar toe. dan plannen voor dat jaar ontbreke
het ons beiden niet; als ze nu maar niet gescreid
worden avt! Als alles zoo goed gaat, als nu
gesprek met de Grijp, dan beslaet er veel kans,
en wie ik je nu als Pitt. Lemm. D^r naar Straats
burg gaan.

Meo verder hartelyk gesprek van

tt
H. Baumeck.

8/1
1879

Ned. Ges. Mus. C. Snouck Hurgronje,
 Litt. et theol. Cand.

te

Leiden.

Hooigracht 87.

X02

1915
A. 13

LEWIS
JAN
1915

Kampen, Dinsdag midveg.

Amice,

't Ontbrekt me gelukkig thans niet aan tijd en ook niet aan stof, om je eens gezond te schrijven. Vandaag morgen ben ik nog even bij Scholten aan geweest, omdat ik bij Aort in de Gyeje 's morgens 11 uur terugf kwam. Scholten was natuurlijk heel vriendelyk en hy verselde me dat Noha bene, Proost er ook over dacht om een dissertatie te schrijven over de Afschieding. Scholten had hem echter gevraegt om dat aan my overgelaten en mischien kon hy dat ook wel doen. Ik heb Proost gisteren geschreven op gevaar dat de brief niet terecht komt, en hem hem gefeliciteerd. Hoewel ik van zijn examen niets gehoord heb.

Jan Prof. Aort, dien ik anders wellicht niet zou hebben opgezocht maar dan wien ik een paar

geleende boeken moest terugbezorgen, ontving ik
groeten en alleraardigsten brief. Mijn dochter
had me opengelezen maar die had in de verrassing
van 't ogenblik vergeten om me te feliciteeren. En
ocht was half 3 middags nog op mijn kamer ge-
weest maar toen was ik al weg.

Om 1 uur ben ik, zooals ge weet, weer bij de
Gaeje geweest en als altijd was hij ook nu hese-
lijk, maar over 't onderwerp mijner dissertatie liep
hij zich op een wijze uit, zooals ge die van hem
den a-theoloog, wel denken kunt.

3 Middags om half vier ging ik op de trein. Toen
ik in Amsterdam naar 't Posterspoor wandelde
liep voor me uit een heer en een dame en nog
een klein, kort, krenpel heer van een jaar of 40
naar ik gis. Ik had er eerst geen erg in, maar
vlak achter hen komend, ontdek ik in eens
dat die ene heer --- Rappard is. Ik kon
niet meer achterblijven, en liep om de te ontko-

men, zoo hard mogelijk konbij. Maar Rapp.,
pand zag me, riep en liep me hard achterna en
stelde me voor aan zijn vrouw en zijn neef,
Mijnheer Montijn. In de wachtkamer heb ik
een kule prou met hem gesproken en ik vreesde
al zijn geselschap tot Zwolle te moeten gemisen
meer Mijnheer reisde eerste Klasse.

Onder de lengens die ik in de 10 minuten dat we
elkaar spraken moest aankomen behuorden ook
de volgende: hij studeerde in Groningen en had
eerste gedeelte candidaats gedaan; een ogenblik
daarna vertelde hij dat hij in de medicynen stu-
deerde, promoveeren zou in Edinbrug en dan als
doctor gaan naar Palestina. Hij was verleden
donner op reis geweest door heel Europa heen, het
langste tijt verbleef in Constantinopel, en ik
weet al niet waar, evonde Frans plezierig en
wel in Groningen, het geld volup van zijn
vrouw, die hier goetgeefsch was en die nu al bij
nog al eens hield van een prout zetten (ik

geef gevraagd verdrag), en was nu voor plezier een poosje in Amsterdam bij zijn vrouws neef Montyns geweest tegelyk om van eenige heeren, die in een paar minuten van hem woonden, de achterstallige huur te innen. Inderhaast gaf hij me nog een portret van hem, kabinetformaat en stelde me voor 1^e klasse door hem reizen, hij zou betalen maar ik behandelde hem vriendelyk; ik had al geroeg gehoord. Zijn vrouws schyns famelyk end, maakte geen aangename indruk en leefde in de verbeelding (kavals' scheen althans) dat hij domine uwer. Naacht zei hij tegen my dat hij in de medicynen over zyn quary enz.

Paris waren de van zelf heel blij. Ik ben nu bezig met bronnen te verzamelen voor myn dissertatie. Eensdreef ik van een doctorandus in Utrecht een brief, waarin hij me zei dusselpele onderwerp te zullen behandelen; of hij voort zal gaan, als ik hem schryf dat ik het ook doe, betwyffel ik. Overigens „loop ik veel in de wei“. Schryf eens quary tony over van Ham's en Proost's examens enz aan
 tt
 H. Bavinck.

8/4 '99

XOI

Mees. Gys. Heer C. Franck Horigronje,
Theol. et lin. Or. cand.

to

Leiden
Horigronje & J.

Soyumi geb 849 = 1446

Mushir Deul I p. 182 Reddat

Alazma'i geb. 123 = 741 to Barua
under H.A. to
gest. 216 = 833 Bog deul

Abr'l Faruq al 'Ishakani geb 898
to Bug deul. gest. 968

849
849
365 / 9339 | 25
350
2059

Abr' Ali al Kuli
gest. 968

276
824
622
1556

119
622
751
266
210
622

306
10
344
622
64

Bochari 811-872
under Mo'lamid

A 3

X02

Jon Haam II: 2272.

Amice,

Looft ge gemerkt hebt, heb ik mijn komst
 deze week nog misgeleid. Ik Ben zoo druk bezig geweest
 met verzamelen en opsporen van bronnen voor mijn
 dissertatie, dat ik vert. Maandag vrolijk kon komen.
 En nog ben ik er niet klaar mee, maar langer wacht-
 ten mag toch niet en daarom kom ik a. s. maandag.
 Bovendien was me 't tribuullen van mijn komst
 te aangenaam omdat ik dan de omzate van het
 verhuizen niet te doorwachten heb.

Maar heb ik alleen een vriendelijk wensje aan je,
 of ge me zaterdag bij prof. Dore wilt excuseren.
 Bij prof. Rand en de Grijp heb ik het zelf
 per brief gedaan. Maar aan Dore heb ik veel
 week al geschreven, dat ik nu maandag gelede

Komen zou - dat was ook eerst bepaald mijn
 plan; en om om meer te schrijven vindt
 ik minder plezierig; alles daarom zoo goed
 hem voor mij te zeggen dat ik door 't werken
 van mijn dissertatie ben opgehouden.

Oerijens is hier weinig meldenswaardig.
 Kan ik a. s. Maandag avond een Syrisch
 Lexicon te leen krijgen? 't Mijne heb ik in de
 vacansie naar de bibliotheek gebracht.

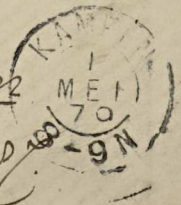
Overvang de handtype geschied van
 H. M. Bavinck.

1/5 179

Wew. Her C. Franck Hurgonje,
Litt. et theol. Cano

te
Leiden
Havigracht 2

X02

D 6

Kampen, Dinsdag avond.

Amiciissime

Hartelijk zeg ik u dank voor uw laatste, mij zoo aangenaam brief. Reeds te lang liet ik hem onbeantwoord. Maar om een geheel andere reden, dan gij u genoodtaakte laagst aan mij het schrijvend mit te stellen. Ge hebt blijkbaar den tijd onzer afwezigheid zeer besud dan ik. Een viertal weken van ernstige inspanning te Londen aan het Handschrift, dan een week aan den Indes om nu zeker met alle macht bezig te zijn voor uw doctoraat - in ernst, ik wenschte iets meer te bezitten van de wilskracht en de volharding die gij alsijt aan den dag legt. Op het oogenblik zou me echter niets aangenaamer zijn dan eens een avond u aan uw Arabische handschriften te ontmoeten, om me lang en

en brief te vertellen hoe ge het op een reis en tijdens uw verblijf te Londen gehad hebt. Dat dat alles zoo niet in een brief kunt insleggen, te griep ik zeer goed. En daarom zal ik de eerste de beste gelegenheid maar aangrypen en eens naar Heiden komen.

De tijd sedert ons afscheid is door mij - het best zich gannet zeggen - zoo ongeveer besteed met misdaden. Mijn vriend Dozier uit Amerika die Verleden week Donderdag pas vertrokken is heeft me veel tijd ontnomen. Eens heeft hij een poos bij mij, daarna ik enige dagen bij hem in Lovelle geloogt. Eerst gister acht dagen ben ik weer thuis gekomen. En nu aan het "in de wei loopen" gevent, ben ik nog zeer weinig op stuk. Voordelig gaat het me met de studie niet. Bovendien moet ik hier aanstaanden Zondag tweemaal preken. In de week hoop wat het eerst aan te grijpen, heb ik Kneven's Profesoren te hand genomen, ben aan

het heen gegaan en vijf het nogal beviel, ben ik nu sedert enige dagen bezig met het bewerken van enkele gedeelten die me droffen. Maar of het luydig of onluydig, ter weder of lraa der een - vooral met het oog op mijn Disser-tatie - door mij is aangeraat, durf ik niet beslissen. Toch denk ik er voorloopig mee voort te gaan.

En mijn Duitsche reis zal althans in October niet komen. Ik heb het hier thuis al te prettig een wistekende Kamer, onbeperkte vrijheid, geen vervelende colleges of lastige visites meer en dan thuis - ge begrijpt dat ik niet verbetert kan en het wat dat aangaat vermitsend naar den zin heb.

Was het inwendig alles zoo kalme en zoo mo-tig als het uitwendig om mij heen is - ik zou me waarslijk gelukkig rekenen. Maar - al is hij den in veel opzichten ook van anderen aard dan dien gij hebt - inwendigend

Strijd en twijfel ken ook ik en ik begrijp het
 dichterswoord: wy weten weinig, te weinig, Heer.
 Leiden is me van veelzijdig nut geweest: ik
 hoop het altijd dankend te erkennen. Maar
 het heeft me ook dikwerf zeer arm gemaakt,
 me ontarmend, niet alleen veel ballast (daar
 ben ik blij om) maar ook veel dat ik thans
 in den latere tijd, vooral als ik preken
 maken moest, als onmisbaar voor eigen
 geestelijke leven leerd beschaarven.

Heb ik iets aan Leiden te danken dan is het dit:
 den tegenstander Frachter te begrijpen. Dat zegt ge
 mij in uw brief. Ik zeg u daar dank voor. Het is
 ook mijn wensch, mijn innige begerste, dat geen
 tijd of maatschappelijke betrekking den Toon der ware
 vriendschap uit onzen omgang wegneeme. Mijn
 oprechte bede is het, dat wy beiden door strijd en
 twijfel en tijden heen altijd nader komen aan
 wat wezenlijk waar is en goed. Dan kon tegelijk
 vervuld worden wat ik met mijn gansche hart
 wensch, dat wy altijd nader tot elkaar komen
 in overtuiging en belydenis.

En verder zij u plezierige studie en een spoedig
 en voorspiedig doctoraal begerens door
 tt H. Barinek

19/8 '79

den Heer. Her C. Snouck Hurgronje,
 Litt. et theol. Cand.

Leiden.
 Hoogracht 87.

X02

E 4

Amiciusfine

Zo dan ganscher harte met den overvloedigen en ver-
 blijdenden uitslag van uw doctoraal gelyckheid.
 Ik had er al lang op gewacht. Want ik begreep wel
 dat de drukte van uw examenstudie u geen tijd
 zou laten, om iets van u te laten hooren dan
 voordat ge me den afloop van uw examen
 konde mededelen. En nu is de uitslag nog schrik-
 kender geweest dan ik dachte. Ik verkenz er
 me ten ierste over, dat de Epiefe enz. hun
 vroeger besluit hebben ingetrokken en door u
 den graad cum laude te geven, de onovergef-
 like fous der theol. faculteit hebben hersteld.
 Ge hadt er recht op. Niemand meer dan ik
 verkenz er zich in dat dat recht erkend en
 die graad u verleend is.

En nu hoop ik dat ge na enige dagen of
weken van ontspanning (die zult ge wel noodig
hebben) gelukkiger mooge zijn in het kiezen
van een dissertatie-onderrisp dan ik. Lang heb
ik er over een nagedacht, lang gewikt en gewogen.
En na veel wifelen ten ik eindelijk besloten
om, zoodat ge goed gehoord hebt, Zwinger's
Gehiek te behandelen. Ik heb dit gekozen, niet
zoozeer mijf het me zoo bijzonder aantrok, als
wel omdat het me nog het beste boek van alle
waarover ik nagedacht had en ik toch ten
Hofte eens bestijpen moest. Gelukkig valt het
me onder de bereiking van me; het heeft be-
paald zijn aantrekkelijke zijde, werpt veel meer
vrucht af dan de "Afscherming", en - wat
voor mij thans veel zegt - heeft niet die
bermaen, die een ander onderrisp voor mij

aethans op dit oogenblik bijna onmogelijk
maken. Ik zal dus dit onderrisp wel trou-
den, en ten blij dat ik eindelijk zekerheid
heb. Onder de wifelingen van vroege hufte
mijn Studie veel geleden. Sedert enige weken
ten ik pas goed weer aan het werk. t Enige
dat er me soms een aftrek, is het preken.
Ik krijg zoo verbaard veel preekverzaeken.
Soms drie tegelyk voor een zondag, dat het
me maarlyk tot last wordt. Ten enkele maal,
als weigering ondoentlyk is, neem ik het aan;
anders ste ik ze gelyk af. In zoverre het ge mel
gelukkig dat ge u onverduld aan de Studie
wijden kunt. Toch, ik klaag er niet over, in
t praktische leven opgetreden heeft dikwerf veel
mns voor ons zelve en de gewachte, ook
voor anderen nuttig te zijn, bevat een rijken
troos. Non ut nobis Vivamus - las ik
deur degen in Zwingeri - nari sumus, sed

ex omnibus omnia fiamus.

Wildeboer schreef me onlangs dat hy ook nog
 geen onderwerp had: die Sukkels er dus ook mee.
 Neem gij dus aan ons geen voorbeeld. Ik hoop dat
 de „Mekkaansche plechtigheden voor den Islam“
 niet zoveel moeilijkheden (dat het er heeft, en
 vele zelfs, is zeker) zullen opleveren, dat behandeling
 voor u onmogelijk wordt.

Mijn Komst naar Leiden zal me wel niet
 gesteld worden totdat ik met mijn promotor
 eens over mijn dissertatie moet spreken.
 Ik heb er hem nog niets van geschreven, wel
 even aan Prof. Kruener omdat die mij het
 onderwerp genoemd had.

Overigens geen nieuws. Iedere dag is voor mij onge-
 veer gelijk aan den ander. Maar het kristelijke genot
 is vroege nocht door mij zoo gewaardeerd als thans.
 't Lou me niet verwonderen als ik na dit jaar er
 nog een thuis doorbracht, althans nog niet in de
 gemeente ging.

Ontvang nogmaals, met onze familie, mijne beste
 lijke felicitatie en groete en schrijf ons spoedig
 terug aan
 H. H. Bavinck.

X 61

11/11 1899

den Heer. Heer C. Bronck Hurgronje,
Liss. Or. doct^d

Leiden.
Koningracht 87.

X02

F42.2.6

fgv.2.6no.

4.75

2.00